YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

6 päivänä kesäkuuta 2002 *

Asiassa C-80/00,

jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on saattanut tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkitsemisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Italian Leather SpA

vastaan

WECO Polstermöbel GmbH & Co.

ennakkoratkaisun edellä mainitun 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) III osaston, jonka otsikkona on "Tunnustaminen ja täytäntöönpano", tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 304, s. 1,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ja muutettuna s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 388, s. 1) ja Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 285, s. 1),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet (esittelevä tuomari) ja C. W. A. Timmermans,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Italian Leather SpA, edustajanaan Rechtsanwalt J. Kummer,

— WECO Polstermöbel GmbH & Co., edustajanaan Rechtsanwalt J. Schütze,

— Saksan hallitus, asiamiehenään R. Wagner,

— Kreikan hallitus, asiamiehinään S. Chala ja K. Grigoriou,

— Italian hallitus, asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan avvocato dello Stato O. Fiumara,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään G. Amodeo, avustajanaan A. Layton, QC,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään J. L. Iglesias Buhigues, avustajanaan Rechtsanwalt B. Wägenbaur,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Italian Leather SpA:n, edustajanaan J. Kummer, Kreikan hallituksen, asiamiehenään K. Grigoriou, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen, asiamiehenään A. Layton, ja komission, asiamiehenään A.-M. Rouchaud, avustajanaan B. Wägenbaur, 22.11.2001 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.2.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Bundesgerichtshof on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 10.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.3.2000, tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden

alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkitsemisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla kolme ennakkoratkaisukysymystä kyseisen yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) III osaston, jonka otsikkona on "Tunnustaminen ja täytäntöönpano", tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 304, s. 1, ja muutettuna s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 388, s. 1) sekä Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 285, s. 1; jäljempänä Brysselin yleissopimus).

2 Kysymykset on esitetty asiassa, jossa Italian oikeuden mukaan perustettu yhtiö Italian Leather SpA (jäljempänä Italian Leather), jonka kotipaikka on Bironto (Italia), on nostanut Saksan oikeuden mukaan perustettua WECO Polstermöbel GmbH & Co. -yhtiötä (jäljempänä WECO), jonka kotipaikka on Leimbach (Saksa), vastaan kanteen, joka koskee nahalla verhoiltuja huonekaluja koskevassa yksinmyyntisopimuksessa olevia ehtoja tavaramerkin käytölle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Brysselin yleissopimus

3 Brysselin yleissopimusta sovelletaan sen 1 artiklan 1 kappaleen mukaan yksityisoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään.

4 Brysselin yleissopimuksen 24 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Sopimusvaltion lain mukaisia väliaikaisia toimenpiteitä ja turvaamistoimia voidaan pyytää sanotun valtion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen sopimusvaltion tuomioistuin on tämän yleissopimuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian."

5 Brysselin yleissopimuksen III osastossa vahvistetaan säännöt, joiden mukaisesti sopimusvaltion tuomioistuinten tuomiot tunnustetaan ja pannaan täytäntöön muissa sopimusvaltioissa.

6 Brysselin yleissopimuksen 25 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Tuomiolla tarkoitetaan tässä yleissopimuksessa jokaista sopimusvaltion tuomioistuimen ratkaisua riippumatta siitä, kutsutaanko sitä tuomioksi, päätökseksi, täytäntöönpanomääräykseksi vai joksikin muuksi, samoin kuin tuomioistuimen virkamiehen oikeudenkäyntikuluja koskevaa päätöstä."

7 Brysselin yleissopimuksen 26 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

"Sopimusvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan toisessa sopimusvaltiossa vaatimatta minkään erityisen menettelyn noudattamista."

8 Brysselin yleissopimuksen 27 artikla on muotoiltu seuraavasti:

"Tuomiota ei tunnusteta:

— —

3) jos tuomio on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu samojen asianosaisten välillä siinä valtiossa, jossa tunnustamista pyydetään,

— — ."

9 Brysselin yleissopimuksen 31 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

"Sopimusvaltiossa annettu tuomio, joka siinä valtiossa on täytäntöönpanokelpoinen, on pantava täytäntöön toisessa sopimusvaltiossa (täytäntöönpanovaltio), kun tuomio asiaan osallisen hakemuksesta on siellä julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi."

10 Brysselin yleissopimuksen 34 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

"Tuomioistuimen, jolta täytäntöönpanoa on pyydetty, on annettava päätöksensä viipymättä ja varaamatta menettelyn siinä vaiheessa sille, jota vastaan täytäntöönpanoa pyydetään, tilaisuutta tulla kuulluksi hakemuksen johdosta."

Saksan lainsäädäntö

11 Bundesgerichtshofin mukaan Zivilprozessordnungin (Saksan siviiliprosessilaki; jäljempänä ZPO) 935 §:n mukaan turvaamistoimesta voidaan määrätä, jos vaarana on se, että olemassa olevan tilanteen muuttuessa asianosaisen oikeuksien toteutuminen voi estyä taikka olennaisesti vaikeutua. Tämän edellytyksen täytyttyä asiaa käsittelevän tuomioistuimen on olennaisin osin varmistettava senhetkisten olosuhteiden säilyminen.

12 Bundesgerichtshof täsmentää lisäksi, että ZPO:n 940 §:n mukaan asiaa käsittelevä tuomioistuin voi tilapäisesti myös säännellä oikeussuhdetta, jos se on tarpeen olennaisten vahinkojen torjumiseksi, uhkaavan vaaran estämiseksi tai muista syistä.

13 ZPO:n 890 §:n 1 momentin mukaan saksalaisten tuomioistuinten päätökset, joilla henkilö velvoitetaan pidättymään tietyistä toimenpiteistä, voivat johtaa uhkasakon tai, jos sitä ei voida periä, vankeusrangaistuksen määräämiseen.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

14 Italian Leather on yhtiö, joka markkinoi LongLife-nimisiä nahalla verhoiltuja huonekaluja. Myös WECO-yhtiö myy samantyyppisiä huonekaluja.

15 Vuonna 1996 Italian Leather teki WECO:n kanssa yksinoikeussopimuksen, jolla WECO:lle annettiin oikeus myydä Italian Leatherin tuotteita viiden vuoden ajan määrätyllä maantieteellisellä alueella. Sopimus sisälsi muun muassa seuraavat ehdot:

"2) Ostajat saavat käyttää LongLife-tavaramerkkiä vain LongLife-nahalla verhoiltujen tuotteiden myynnissä.

— —

4) Ostaja ei saa käyttää LongLife-tavaramerkkiä omaan mainontaansa ilman tavarantoimittajan kirjallista lupaa."

16 Sopimukseen sisältyvän riidanratkaisulausekkeen mukaan oikeuspaikkana on Bari (Italia).

17 Vuonna 1998 WECO väitti, että Italian Leather oli täyttänyt sopimuksen puutteellisesti. WECO ilmoitti Italian Leatherille, ettei se tämän johdosta suostu yhteismainontaan tulevilla messuilla vaan esiintyy omalla WECO-tavaramerkillään.

18 Italian Leather teki WECO:n kotipaikan toimivaltaiselle tuomioistuimelle Landgericht Koblenzille (Saksa) turvaamistoimia koskevan hakemuksen, jossa se vaati, että kyseistä yhtiötä on kiellettävä markkinoimasta helppohoitoisia nahkatuotteita tavaramerkillä "naturia longlife by Maurizio Danieli".

19 Landgericht Koblenz, jonka käsiteltäväksi asia oli saatettu Brysselin yleissopimuksen 24 artiklan nojalla, hylkäsi turvaamistoimihakemuksen 17.11.1998 tekemällään päätöksellä sillä perusteella, ettei turvaamistoimien määräämiseen ollut perustetta.

20 Kyseisen tuomioistuimen mukaan Italian Leatherin hakemuksen hyväksyminen olisi merkinnyt, että WECO velvoitetaan täyttämään sopimus. Italian Leather ei kuitenkaan ollut näyttänyt toteen korjaamattoman vahingon tai lopullisen oikeudenmenetyksen vaaraa, vaikka Saksan oikeuden mukaan tällaisen vaaran olemassaolo on edellytys vaaditun toimenpiteen määräämiselle. WECO oli sitä paitsi jo toteuttanut konkreettisia toimenpiteitä mainostaakseen ja markkinoidakseen tuotteitaan, joihin käytetty nahka oli peräisin muilta tavarantoimittajilta. Tämän vuoksi Landgericht Koblenzin käsityksen mukaan myös WECO:lle aiheutuisi huomattavaa vahinkoa, jos haettu kielto asetettaisiin.

21 Muutamia päiviä ennen kuin Landgericht Koblenz teki 17.11.1998 päätöksen Italian Leather teki turvaamistoimia koskevan hakemuksen myös Tribunale di Barille. Tribunale di Bari teki 28.12.1998 päätöksen, jossa se arvioi kiireellisyyttä koskevaa edellytystä eri tavalla kuin Landgericht Koblenz. Tribunale di Bari katsoi, että "periculum in mora (kiireellisyysvaatimus) on nähtävä kantajan taloudellisissa menetyksissä ja sen tästä johtuvassa mahdollisessa juridisessa 'kuolemassa', joka ei ole korvattavissa".

22 Tribunale di Bari kielsi näin ollen WECO:a käyttämästä sanaa LongLife nahkahuonekalujensa markkinoinnissa eräissä jäsenvaltioissa, muun muassa Saksassa.

23 Italian Leatherin hakemuksesta Landgericht Koblenz antoi 18.1.1999 Tribunale di Barin päätöksen täytäntöönpanoa koskevan määräyksen (jäljempänä täytäntöönpanomääräys) ja liitti siihen uhkasakon ZPO:n 890 §:n 1 momentin nojalla.

24 WECO:n valitettua tästä asiassa toimivaltainen Oberlandesgericht kuitenkin muutti täytäntöönpanomääräystä katsoen, että Tribunale di Barin välitoimia koskeva päätös oli Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuin tavoin ristiriidassa sen 17.11.1998 tehdyn päätöksen kanssa, jolla Landgericht Koblenz oli hylännyt Italian Leatherin hakemuksen, jossa vaadittiin, että WECO:a kielletään käyttämästä LongLife-tavaramerkkiä nahkatuotteidensa markkinoinnissa.

25 Italian Leather on valittanut Oberlandesgerichtin päätöksestä Bundesgerichtshofiin.

26 Bundesgerichtshof on epävarma siitä, miten Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohtaa pitäisi tulkita.

27 Bundesgerichtshofin mukaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on tähän asti arvioitu sitä, onko eri tuomioistuinratkaisuilla toisensa poissulkevia oikeudellisia seurauksia, ainoastaan sellaisissa tilanteissa, joissa on kyse aineellisoikeudellisista eroavaisuuksista. Nyt esillä olevaan asiaan liittyy kuitenkin se

erikoisuus, että molemmat turvaamistoimia koskevat päätökset poikkeavat toisistaan vain menettelyllisiin edellytyksiin liittyvien eroavaisuuksien takia.

28 Mikäli kyseiset päätökset ovat ristiriidassa keskenään, täytäntöönpanovaltion tuomioistuimella pitäisi Bundesgerichtshofin mukaan kuitenkin olla toimivalta olla soveltamatta Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohtaa sillä perusteella, että poikkeama ei ole riittävän merkittävä täytäntöönpanovaltion näkökulmasta. Kyseisen määräyksen ainoana tarkoituksena on sen mukaan nimittäin vain estää se, että sopimusvaltion yhteiskuntajärjestys häiriintyy siksi, että kahteen keskenään ristiriitaiseen tuomioon voitaisiin vedota. Sitä, voiko tällainen häiriö tulla yksittäistapauksessa kyseeseen, on arvioitava ainoastaan täytäntöönpanovaltion näkökulmasta.

29 Bundesgerichtshof pohtii, että jos se pysyttää täytäntöönpanomääräyksen, voiko se pysyttää uhkasakon, jonka Landgericht Koblenz on Saksan oikeuden perusteella liittänyt Tribunale di Barin tekemään päätökseen siltä varalta, ettei päätöstä noudateta, tai onko sen pakko pysyttää kyseinen uhkasakko.

30 Bundesgerichtshof muistuttaa, että Brysselin yleissopimuksen tarkoituksena on edistää tuomioiden rajatylittävää tunnustamista, ja se tulkitsee kyseisen yleissopimuksen 31 artiklan 1 kappaletta ja 34 artiklan 1 kappaletta siten, että täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen on yleensä sovellettava ulkomaisiin tuomioihin, joiden täytäntöönpanoa on haettu, mahdollisuuksien mukaan yhtä edullisia täytäntöönpanoedellytyksiä kuin täytäntöönpanovaltion tuomioistuinten samankaltaisiin tuomioihin sovelletaan.

31 Bundesgerichtshof toteaa tältä osin, ettei Italian lainsäädännössä tunneta muuta kieltomääräysten välitöntä pakkotäytäntöönpanotapaa kuin vahingonkorvauksen maksaminen.

32 Näin ollen Saksan oikeuden mukaisten pakkokeinojen soveltamisella Italiassa annetun kieltomääräyksen välittömäksi täytäntöönpanemiseksi olisi ankarampia vaikutuksia kuin mistä tuomiovaltion lainsäädännössä säädetään. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneellä tuomioistuimella on epäilyksiä siitä, sallitaanko tällainen menettely Brysselin yleissopimuksen 31 artiklan 1 kappaleessa ja 34 artiklan 1 kappaleessa tai velvoitetaanko niissä siihen.

33 Bundesgerichtshof on tämän vuoksi lykännyt asian käsittelyä ja esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voivatko tuomioistuinratkaisut olla Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla ristiriitaisia, jos ne poikkeavat toisistaan vain sellaisten erityisten edellytysten osalta, joiden täyttyessä voidaan määrätä tietty itsenäinen (yleissopimuksen 24 artiklassa tarkoitettu) väliaikainen toimenpide tai turvaamistoimi?

2) Kun täytäntöönpanovaltion tuomioistuin Brysselin yleissopimuksen 34 artiklan 1 kappaleen ja 31 artiklan 1 kappaleen mukaisesti julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi ulkomaisen tuomioistuinratkaisun, jossa velallinen velvoitetaan pidättymään tietyistä toimenpiteistä, voiko se määrätä ja onko sen määrättävä samalla toimenpiteistä, jotka ovat täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan välttämättömiä tuomioistuimen määräämän kiellon täytäntöönpanemiseksi?

3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko määräykset, jotka ovat välttämättömiä kiellon täytäntöönpanemiseksi täytäntöönpanovaltiossa, annettava myös silloin, kun tunnustettava tuomioistuinratkaisu ei itsessään sisällä tuomiovaltion lainsäädännön mukaisia vastaavia määräyksiä ja kun tuomiovaltion lainsäädännössä ei ylipäätään ole säädetty tuomioistuinten antamien vastaavien kieltomääräysten tällaisesta välittömästä täytäntöönpanemisesta?"

Ensimmäinen kysymys

34 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen ensimmäinen kysymys koskee pääasiallisesti sitä, onko Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että ulkomainen väliaikaisia tai turvaamistoimia koskeva päätös, jossa velallista kielletään toteuttamasta tiettyjä toimenpiteitä, on ristiriidassa sellaisen väliaikaisia tai turvaamistoimia koskevan päätöksen kanssa, jossa on kieltäydytty asettamasta tällaista kieltoa ja joka on annettu samojen asianosaisten välillä täytäntöönpanovaltiossa, kun kyseisten päätösten vaikutukset johtuvat eroista, jotka koskevat niitä menettelyllisiä edellytyksiä, joista kieltomääräyksen antaminen kansallisen oikeuden mukaan riippuu tuomiovaltiossa ja täytäntöönpanovaltiossa. Vastauksen tähän kysymykseen ollessa myönteinen ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin kysyy, onko täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen kieltäydyttävä tunnustamasta tällaista ulkomaista päätöstä vai voiko se kieltäytyä kyseisen yleissopimuksen mukaan ainoastaan silloin, kun se katsoo, että täytäntöönpanovaltion yhteiskuntajärjestys häiriintyy tosiasiallisesti ja riittävässä määrin kahden keskenään ristiriitaisen päätöksen johdosta.

Asianosaisten huomautukset

35 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa kirjallisissa huomautuksissaan ensimmäisen kysymyksen ensimmäisestä osasta, että ristiriitaisuutta koskeva käsite edellyttää, että täytäntöönpanovaltion tuomioistuin tekee eron tiettyjen seikkojen välillä, kuten tietynlaisten toimenpiteiden määräämisedellytysten ja tällaisia toimenpiteitä koskevan hakemuksen hyväksymis- tai hylkäämispäätöksen vaikutusten välillä taikka sellaisten aineellisten ja muodollisten edellytysten välillä, joista haetun toimenpiteen määrääminen riippuu.

36 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa ensimmäisestä erottelusta, että Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohta koskee ainoastaan tuomioistuinratkaisun oikeudellisia vaikutuksia eikä edellytyksiä, joista sen antaminen riippuu. Edellytysten arviointi voi kuitenkin olla tarpeen käsiteltävänä olevan päätöksen oikeudellisen ulottuvuuden määrittämiseksi ja näin ollen sen arvioi-

miseksi, miltä osin kyseinen päätös on ristiriidassa toisen päätöksen kanssa. Tällaisesta tilanteesta voi olla kyse erityisesti silloin, kun haettua toimenpidettä ei määrätä. Tällöin voi nimittäin olla tarpeen arvioida toimenpiteen määräämiselle asetettuja edellytyksiä hylkäävän päätöksen sisällön ymmärtämiseksi.

37 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus toteaa tämän tuomion 35 kohdassa mainitusta toisesta erottelusta, että arvioidakseen kunkin käsiteltävänä olevan tuomioistuinratkaisun sisällön ja vaikutukset tuomioistuin voi tutkia, liittyvätkö toimenpiteen määräämiselle asetetut edellytykset aineellisiin vai muodollisiin seikkoihin. Tämä voi olla asiaankuuluvaa erityisesti silloin, kun täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen tarkasteltavana on päätös, jossa kieltäydytään määräämästä erityistä toimenpidettä, koska tällaisessa tilanteessa ei ole olemassa itse toimenpidettä, jota voitaisiin tutkia.

38 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on todennut istunnossa pääasian osalta, että Landgericht Koblenzin 17.11.1998 tekemän turvaamistoimipäätöksen negatiivisten oikeusvaikutusten on vaikea katsoa olevan ristiriidassa Tribunale di Barin 28.12.1998 tekemän päätöksen positiivisten oikeusvaikutusten kanssa. Sen mukaan ainoastaan, jos kummankin tuomioistuimen soveltamat arviointiperusteet ja niille esitetyt todisteet ovat samat, niiden tekemien päätösten oikeusvaikutusten voidaan katsoa olevan ristiriidassa keskenään.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Yhteisöjen tuomioistuin lähtee siitä perusolettamuksesta, että Tribunale di Bari on pääasian tuomioistuin ja että tehdessään 17.11.1998 turvaamistoimista päätöksen Landgericht Koblenz ei ylittänyt Brysselin yleissopimuksen 24 artiklan mukaisen toimivallan rajoja, sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuin on niitä tulkinnut (ks. asia C-391/95, Van Uden, tuomio 17.11.1998, Kok. 1998, s. I-7091, 37—47 kohta ja asia C-99/96, Mietz, tuomio 27.4.1999, Kok. 1999, s. I-2277, 42, 46 ja 47 kohta).

40 Ensin on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että sen toteamiseksi, onko kysymys yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta ristiriitaisuudesta, on tutkittava, aiheutuuko kyseessä olevista tuomioista oikeudellisia vaikutuksia, jotka sulkevat toisensa pois vastavuoroisesti (asia 145/86, Hoffmann, tuomio 4.2.1988, Kok. 1988, s. 645, 22 kohta).

41 Toiseksi on todettava, että sillä ei ole merkitystä, onko kyseiset päätökset tehty väliaikaisia tai turvaamistoimia koskevan menettelyn vai pääasiaa koskevan menettelyn yhteydessä. Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdassa mainitaan yleissopimuksen 25 artiklan tapaan "tuomiot" eli tuomioistuinratkaisut ilman erityisiä täsmennyksiä, ja sillä on yleinen soveltamisala. Väliaikaisia tai turvaamistoimia koskeviin päätöksiin sovelletaan näin ollen yleissopimuksessa määrättyjä ristiriitaisuutta koskevia sääntöjä samalla tavoin kuin muihinkin yleissopimuksen 25 artiklassa mainittuihin tuomioistuinratkaisuihin.

42 Kolmanneksi on todettava, että myöskään sillä ei ole merkitystä, että väliaikaisia ja turvaamistoimia koskevat kansalliset menettelysäännöt voivat poiketa sopimusvaltioissa enemmän toisistaan kuin pääasian menettelyä koskevat oikeussäännöt.

43 Brysselin yleissopimuksen tarkoituksena ei nimittäin ole yhtenäistää eri sopimusvaltioiden oikeudenkäyntimenettelyyn liittyviä sääntöjä, vaan jakaa tuomioistuinten toimivalta yksityisoikeuden alalla jäsenvaltioiden välisissä suhteissa sekä helpottaa tuomioiden täytäntöönpanoa (asia C-365/88, Hagen, tuomio 15.5.1990, Kok. 1990, s. I-1845, 17 kohta ja asia C-68/93, Shevill ym., tuomio 7.3.1995, Kok. 1995, s. I-415, 35 kohta).

44 Kuten edellä mainitun asiassa Hoffmann annetun tuomion 22 kohdasta ilmenee, yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitetaan itse tuomioistuinratkaisujen oikeusvaikutusten ristiriitaisuutta; ristiriitaisuus ei koske tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä eikä menettelyllisiä edellytyksiä, jotka voivat olla erilaisia eri sopimusvaltioissa ja joiden noudattamisesta kyseisten päätösten tekeminen riippuu.

45 Edellä esitetystä seuraa, että on todettava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset väliaikaisia tai turvaamistoimia koskevat päätökset ovat ristiriidassa keskenään.

46 Tribunale di Bari nimittäin hyväksyi Italian Leatherin WECO:a koskevan hakemuksen, jossa vaadittiin, että WECO:a kielletään käyttämästä LongLife-tavaramerkkiä nahkatuotteidensa markkinoinnissa, ja tämä tapahtui sen jälkeen, kun Landgericht Koblenz oli hylännyt täysin samanlaisen hakemuksen, joka koski samoja asianosaisia.

47 Ensimmäisen kysymyksen ensimmäiseen osaan on näin ollen vastattava, että Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että ulkomainen väliaikaisia tai turvaamistoimia koskeva päätös, jossa velallista kielletään toteuttamasta tiettyjä toimenpiteitä, on ristiriidassa sellaisen väliaikaisia tai turvaamistoimia koskevan päätöksen kanssa, jossa on kieltäydytty asettamasta tällaista kieltoa ja joka on annettu samojen asianosaisten välillä täytäntöönpanovaltiossa.

48 Ensimmäisen kysymyksen toinen osa koskee ulkomaisen päätöksen ja täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen päätöksen ristiriitaisuudesta aiheutuvia seurauksia, ja tältä osin on todettava ensinnäkin, että Brysselin yleissopimusta koskevan Jenardin selvityksen (EYVL 1979, C 59, s. 1, 45) mukaan "on kiistatonta, että valtion yhteiskuntajärjestykselle aiheutuisi häiriötä, jos olisi mahdollista vedota kahteen keskenään ristiriitaiseen tuomioistuinratkaisuun".

49 Lisäksi on syytä muistuttaa, että Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdan mukaan tuomiota ei tunnusteta, jos se on ristiriidassa sellaisen tuomion kanssa, joka on annettu samojen asianosaisten välillä siinä valtiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

50 Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohdassa määrätty tuomioiden tunnustamatta jättämistä koskeva peruste on näin ollen pakottava, toisin kuin tuo-

mioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla Luganossa 16 päivänä syyskuuta 1988 tehdyn yleissopimuksen (EYVL L 319, s. 9) 28 artiklan toisesta kohdasta ilmenee; jälkimmäisen määräyksen mukaan tuomion tunnustamisesta voidaan kieltäytyä myös kyseisen yleissopimuksen 54 b artiklan 3 kappaleessa ja 57 artiklan 4 kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa.

51 Lopuksi on todettava, että oikeusvarmuuden periaatetta, jonka yhteisöjen tuomioistuin on useasti todennut olevan yksi Brysselin yleissopimuksen tavoitteista (ks. asia 38/81, Effer, tuomio 4.3.1982, Kok. 1982, s. 825, 6 kohta; asia C-440/97, GIE Groupe Concorde ym., tuomio 28.9.1999, Kok. 1999, s. I-6307, 23 kohta ja asia C-256/00, Besix, tuomio 19.2.2002, Kok. 2002, s. I-1699, 24 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), loukattaisiin, jos Brysselin yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohtaa tulkittaisiin siten, että täytäntöönpanovaltion tuomioistuin voi sen perusteella sallia ulkomaisen tuomioistuinratkaisun tunnustamisen, vaikka kyseinen ratkaisu on ristiriidassa täytäntöönpanovaltiossa tehdyn ratkaisun kanssa.

52 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen kysymyksen toiseen osaan on vastattava, että todetessaan, että toisen sopimusvaltion tuomioistuimen ratkaisu on ristiriidassa täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen samoja asianosaisia koskevan ratkaisun kanssa, täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen on kieltäydyttävä tunnustamasta ulkomaista tuomioistuinratkaisua.

Toinen ja kolmas kysymys

53 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen ja kolmanteen kysymykseen ei tarvitse vastata.

Oikeudenkäyntikulut

54 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Saksan, Kreikan, Italian ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille sekä komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut Bundesgerichtshofin 10.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 27 artiklan 3 kohtaa, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja**

pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella, Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä sopimuksella ja Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä sopimuksella, on tulkittava siten, että ulkomainen väliaikaisia tai turvaamistoimia koskeva päätös, jossa velallista kielletään toteuttamasta tiettyjä toimenpiteitä, on ristiriidassa sellaisen väliaikaisia tai turvaamistoimia koskevan päätöksen kanssa, jossa on kieltäydytty asettamasta tällaista kieltoa ja joka on annettu samojen asianosaisten välillä täytäntöönpanovaltiossa.

2) Todetessaan, että toisen sopimusvaltion tuomioistuimen antama ratkaisu on ristiriidassa täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen antaman samoja asianosaisia koskevan ratkaisun kanssa, täytäntöönpanovaltion tuomioistuimen on kieltäydyttävä tunnustamasta ulkomaista tuomioistuinratkaisua.

Jann Edward La Pergola

Wathelet Timmermans

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä kesäkuuta 2002.

R. Grass P. Jann

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja